

**PŘIPOMÍNKY ČESKÉ LESNICKÉ SPOLEČNOSTI K NÁVRHU ZÁKONA, KTERÝM SE MĚNÍ ZÁKON Č. 449/2001 SB.,
O MYSLIVOSTI VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ**

Připomínka zásadní

§ 3

Doplnit odstavec (2) o tučně zvýrazněnou větu.

(2) Držitel honitby a v případě jejího pronájmu nájemce honitby (dále jen „uživatel honitby“) je povinen zajišťovat v honitbě chov zvěře tak, aby početní stav druhu zvěře neklesl pod minimální stav, který je určen v rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti o uznání honitby **a zároveň tak, aby nedocházelo k nadměrnému poškozování lesních ekosystémů zvěří**. Minimálním stavem zvěře je stav, při kterém není druh ohrožen na existenci a jeho populační hustota zabezpečuje biologickou reprodukci druhu.

Doplnit odstavec (4) o tučně zvýrazněnou větu.

(4) Vyhláška stanoví způsob stanovení minimálních stavů zvěře **a únosnou mez přípustného poškození lesního ekosystému zvěří i způsob, jakým se stav ekosystémů posuzuje**.

Odůvodnění k § 3 odst. 2 a 4:

Stát je povinen stanovit únosnou míru poškození lesních ekosystémů zvěří, která nesmí být překročena. Jinak by docházelo k porušení článku 7 ústavy ČR, kde je uvedeno, že stát dbá o šetrné využívání zdrojů a ochranu přírodního bohatství. Zákon č. 289/1995 Sb. o lesích, v § 1 definuje les jako národní bohatství a říká, že by les měl plnit všechny jeho funkce a mělo by se v něm hospodařit trvale udržitelným způsobem, což by nadměrné poškození lesů zvěří způsobené jejím neomezeným chovem v žádném případě neumožňovalo. Proto dále zákon o lesích č. 289/1995 Sb. § 32 odst. 5 říká, že vlastníci lesů, uživatelé honiteb a orgány státní správy lesů jsou povinni dbát, aby lesní porosty nebyly nepřiměřeně poškozovány zvěří. Na dnešním území ČR bylo poškození lesů zvěří vždy historicky regulováno prostřednictvím státní moci. Příkladem může být císařský patent vydaný císařovnou Marií Terezií roku 1770 o zabránění volného chovu černé zvěře a jejich uzavření do obor z důvodu nadměrných škod působených na polích a úrodě. Nebo patent Josefa II umožňující lov černé zvěře každému, právě z důvodu eliminace škod působených touto zvěří. Chov zvěře ve volnosti, bez hranice omezující její početnost, nebo jejího vlivu na majetek občanů je proto bezprecedentní. Nacházíme se v situaci historicky největší lesní kalamity na území ČR, při které se vynakládají na obnovu a ochranu lesa miliardy korun z peněz daňových poplatníků, které by z velké části spásla zvěř. V celém mysliveckém plánování je potřeba mít na paměti veřejný zájem na plnění všech funkcí lesů v dostatečné míře. Myslivost je činnost sloužící k realizaci ústavně zakotveného úkolu státu (čl. 7 Ústavy České republiky). Plnění ústavní povinnosti proto nelze nemít za plnění úkolu v obecném, či dokonce ve veřejném zájmu. (Nález ÚS č. 49/2007 Sb.).

Do §3 doplnit odstavec (5)

Sika japonský a sika Dybowského musí být cíleným odlovem vyloučen z chovu a eliminován ve všech honitbách, kde je zaznamenán výskyt nebo je loven jelen evropský.

Cti přírodu, hospodař s lesem, vzdělávej se!

Odůvodnění k § 3 odst. 5:

Sika japonský či Dybowského se s našim původním druhem jelena evropského kříží za vzniku plodných hybridů, což degraduje genofond jelena evropského a je v rozporu s ochranou a podporou původních druhů zvěře a udržováním přírodní kvality genofondu zvěře, viz § 3 odst. (1) ZOM.

Připomínka zásadní

§ 11

Ponechat povinnost evidovat uživatele honitby myslivecká zařízení a evidenci předkládat OSSM.

Odůvodnění k § 11:

Uživatel honitby je povinen provozovat krmelce, zásypy, slaniska a napajedla a v době nouze zvěř řádně přikrmovat, viz § 11 odst. (4) ZOM. OSSM je oprávněn zjišťovat, zda zvěř trpí hladem viz § 11 odst. (5). Bez povinné evidence mysliveckých zařízení není možné kontrolovat přikrmování a řádnou mysliveckou péči o zvěř.

Připomínka zásadní

§21 odst. (1) písmeno e) – zrušit. Pokud má vlastník pozemků zájem o členství, tak je zcela nelogické a nesprávné, aby mu bylo bráněno

§26 odst. (6) Upravit do následujícího znění: Vlastníci honebních pozemků, které ~~orgán státní správy myslivosti přičlenil do společenstevní honitby~~ **se nachází ve společenstevní honitbě**, se stávají řádnými členy honebního společenstva, pokud ~~do 30 dnů od doručení vyrozumění o přičlenění oznámí písemně honebnímu společenstvu, že trvají na členství.~~

Odůvodnění k § 21 a 26:

Je nezbytné zlepšit postavení vlastníků pozemků ve společenstevních honitbách a zrušit jejich diskriminaci. Úpravou § 21 a 26 se odstraní diskriminace řady vlastníků, kterým současné honební výbory brání v členství a výkonu práva myslivosti na svých pozemcích. Každý majitel honebního pozemku, jenž je držitelem loveckého lístku by měl mít právo lovit zvěř v honitbě, do které jeho honební pozemek patří a také se podílet na rozhodování v honebním společenstvu do kterého jeho honební pozemek přísluší.

Připomínka zásadní

§ 36.

Ponechat povinnost každoročního sčítání zvěře v každé honitbě.

Odůvodnění k § 36:

Cti přírodu, hospodař s lesem, vzdělávej se!

Zrušením povinnosti uživatelů provádět sčítání zvěře přijdou OSSM o argument při udělování výjimek ze zákazu lovu, jelikož nebudou mít žádné informace o přemnožení např. kormoránů, volavek, bobrů, krkavců, ani vlků. Evidované jarní kmenové stavy nejsou nejpřesnější, co se týká jejich výše, ale jsou velmi reálné, co se týče prostorového rozšíření zvěře v ČR. Také při prevenci proti šíření chorob přenosných na člověka jako například ptačí chřipka je potřeba mít co nejpřesnější informace o populacích volně žijící zvěře. Časově dlouhodobá řada jarních kmenových stavů zvěře, sčítaných v ČR, nezobrazuje nejpřesněji skutečné stavy zvěře, ale dobře ukazuje trend jejich vývoje, a to zejména u zvěře drobné (zajíc či koroptev) a zvěře ohrožené (tetřev, sluka či los atd.) Bez sčítání zvěře také nebude možno zjistit, zda nedošlo k podkročení minimálního stavu normovaného druhu zvěře v honitbě. Také nebude možno stanovit plán lovu, jelikož držitel ani uživatel nebude znát poměr pohlaví a věkovou strukturu zvěře v honitbě. Proto navrhuje ponechat povinnost každoročního sčítání minimálně ve stávajícím rozsahu, v každé honitbě.

Připomínka zásadní

§ 37

Vypustit v § 37 odst. (2) Uživatel a držitel honitby se mohou dohodnout na změně plánu. Pro dohodu uživatele a držitele honitby o změně plánu se použije ustanovení § 36 odst. 2 obdobně.

Odůvodnění k § 37:

Pokud stanoví OSSM plán lovu v případě, že se držitel a uživatel nedohodnou, nebo na základě § 39 pak by si ho mohli držitel a uživatel bez vědomí, nebo schválení OSSM měnit dle vlastní potřeby. § 39 tak naprosto pozbývá svého smyslu, a nebude možno žádným způsobem upravovat výši lovu ani stavy zvěře a předcházet škodám způsobeným zvěří v ČR, což je nepřipustné.

Připomínka zásadní

§39

Doplnit odstavce (1 a 2) o tučně zvýrazněnou větu a slova.

(1) Vyžaduje-li zájem vlastníka, popřípadě nájemce honebních pozemků nebo zájem zemědělské nebo lesní výroby, ochrany přírody anebo zájem mysliveckého hospodaření, aby počet některého druhu zvěře byl snížen, **nebo dojde k překročení únosné míry poškození lesního ekosystému zvěří**, orgán státní správy myslivosti ~~povolí, popřípadě uloží~~ **uloží** uživateli honitby příslušnou úpravu stavu **těch druhů zvěře, které škody působí**. Nelze-li škody způsobené zvěří snížit technicky přiměřenými a ekonomicky únosnými způsoby, uloží orgán státní správy myslivosti na návrh vlastníka, popřípadě nájemce honebního pozemku nebo na návrh orgánu ochrany přírody nebo orgánu státní správy lesa snížení stavu zvěře až na minimální stav, popřípadě zruší chov druhu zvěře, který škody působí.

(2) Nejde-li snížení početního stavu některého druhu spárkaté zvěře dosáhnout postupem podle odstavce 1 nebo je-li třeba dosáhnout požadovaného poměru pohlaví mezi samci a samicemi u spárkaté zvěře, ~~může~~ orgán

Cti přírodu, hospodař s lesem, vzdělávej se!

státní správy myslivosti rozhodnutím nebo opatřením obecné povahy **zakáže** nebo **omezí** lov samců druhu spárkaté zvěře starších dvou let.

Doplnit odstavec (8) **Vyhláška stanoví výpočet plánu lovu těch druhů zvěře, které působí poškození lesního ekosystému nad únosnou mez.**

Doplnit odstavec (9) **Podrobné posouzení stavu ekosystému v jednotlivých honitbách může provádět orgán státní správy myslivosti prostřednictvím pověřené organizační složky státu.**

Odůvodnění k § 39:

Stát je povinen stanovit únosnou míru poškození lesních ekosystémů zvěří, která nesmí být překročena. A orgány státní správy myslivosti při překročení poškození lesa nad tuto míru, musí nařídít úpravu stavů těch druhů zvěře, která škody působí. Jinak by docházelo k porušení článku 7 ústavy ČR. Pokud by byly stanoveny jen minimální stavy zvěře a uživatel s držitelem (představovaný kupříkladu majoritním vlastníkem honebních pozemků v honebním společenstvu) by si odsouhlasili natolik nízký plán lovu, že by v honitbách mohl být neomezený počet zvěře, pak by docházelo k porušování ustanovení daného občanským zákoníkem, které zní, že nikdo nepůsobí bezdůvodně újmu druhým (minoritním vlastníkům honebních pozemků v honebním společenstvu), a to ani na jejich majetku. Tímto by došlo také k porušení § 32 odst. 5 zákona o lesích č. 289/2005 Sb., který říká, že vlastníci lesů, uživatelé honiteb a orgány státní správy lesů jsou povinni dbát, aby lesní porosty nebyly nepřiměřeně poškozovány zvěří. Na dnešním území ČR bylo poškození lesů zvěří minimálně od 18 století regulováno prostřednictvím státní moci. Chov zvěře ve volnosti, bez hranice omezující její početnost, nebo jejího vlivu na majetek občanů je proto bezprecedentní a v rozporu s řešením dnešní kalamitní situace v našich lesích, kdy se na jejich obnovu vynakládají miliardy korun z peněz daňových poplatníků, které bez účinného mechanismu regulace stavů zvěře přijdou vniveč.

Myslivost je činnost sloužící k šetrnému využívání zdrojů a ochraně přírodního bohatství (čl. 7 Ústavy České republiky). Plnění ústavní povinnosti je proto v obecném, či dokonce ve veřejném zájmu. (Nález ÚS č. 49/2007 Sb.).

Aby bylo dosaženo účinného snížení stavu zvěře a snížení míry poškození lesa zvěří, musí být jednoznačně prováděcím právním předpisem stanovena výše lovu těch druhů zvěře, které nepřiměřeně poškozují lesa na konkrétním území působí.

Vzniknou-li pochybnosti o míře poškození lesního ekosystému zvěří, může vlastník, popřípadě nájemce honebních pozemků či v případě zájmu zemědělské nebo lesní výroby, ochrany přírody anebo zájmu mysliveckého hospodaření, nebo z podnětu orgánu státní správy myslivosti pověřená organizační složka státu provést podrobné posouzení stavu lesního ekosystému v konkrétní honitbě nebo i více honitbách v zájmovém území. A to zejména z důvodu podchycení případů honiteb s extrémním poškozením lesa zvěří.

Připomínka zásadní

§ 64 odst. (3), písmeno a) ponechat v původním znění – sankce, za nesčítání zvěře.